

PETER ALTENBERG

Fuglen pirol

Endnu er det nat i Prateren. Nu gråner det. Indtrængende dufter pilene og birkene, blødt olieagtigt.

Fuglen pirol begynder at blæse reveille, naturens reveille! Med korte afbrydelser blæser den reveille. Som om virkningen på den sovende afventes. Alt, alt er endnu stille og gråt, birke og pile dufter indtrængende, og fuglen pirol blæser med korte mellemrum reveille. Uafladeligt.

Damen sagde engang: „Åh, jeg ville gerne lære livet at kende. Jeg kan ikke komme det nær, kan ikke udgrunde det ---“

Da sagde herren: „Har De nogensinde i morgendæmringen hørt fuglen pirol blæse reveille i Praterparken?!?“

„Er man nødt til det for at udgrunde livet?!?“

„Ja, dét, det er man. Fra sådanne skjulte vinkler, som fra et baghold, kan man komme over livet! Da, da begynder den mystiske skønhed og verdens værd!“

„Hvordan ser den ud, fuglen pirol?!“

„Ingen ser den. Et sted i gamle, gamle birke sidder den i skjul og blæser reveille og vækker til dag. Stadig lysere og lysere bliver det, og de opspilede øjne bliver helt synlige. Ved bredden ligger sorte enorme slæbepamme, ventende på dagens virke med deres rummelige kræfter.“

„Lad os gå til fuglen pirol ---“, sagde damen.

På dansk ved Marianne Ping Huang

